

Коновальчук Тетяна Анатоліївна

студентка 3-го курсу факультету психології, політології та соціології
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОЦЕСИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ТРАНЗИТУ В УКРАЇНІ

В даний час і протягом багатьох років Україна та багато інших країн знаходяться в стані політичного транзиту. Україна перебуває на шляху до побудови демократичного суспільства, це більше, ніж просто покращення та злагода переосмислення, не лише європейських норм політичної системи, а й колишніх політичних та соціально-економічних норм.

Політичний транзит – загальний процес переходу країни (її політичної системи) до демократії, переважно в процесі суспільно-політичної модернізації. У наш час на зміну поняттю поняття «політичного або ж демократичного транзиту» прийшло поняття «перехід до демократії». Загалом «політичний транзит» – це непередбачуване явище, яке може не відповідати цілям самого руху [1].

Слід зазначити, що політична модернізація відбувається протягом тривалого періоду часу, протягом якого суспільство представляє особливий стан, що характеризується загальними кризами та нестабільністю, наприклад, тут ми виділяємо основні кризи, такі як: криза проникнення, криза легітимності, криза ідентичності, участі та криза розподілу [2].

Актуальною точкою нашої проблеми є те, що нинішнє зовнішнє та внутрішнє середовище національного розвитку країни змінюється, а соціальні ціннісні орієнтації відіграють ключову роль у виникненні та розвитку демократичних систем, і одним із гострих питань залишається проблема питання трансформації політичної системи, передбачає зміни правового характеру, а також політичного характеру функціонування системи, загальних механізмів та основних інститутів. Виходячи з цього, необхідно визначити основні виклики в перехідному процесі для забезпечення стабільності політичної системи.

Сучасні реалії вимагають не лише нових концепцій, які враховують не лише класичні західні теорії, а й умови розвитку самого незахідного світу та перспективні трансформації існуючих політичних інститутів, політико-правових, безпосередньо пов'язаних із соціально-економічним аналізом, культурно-гуманітарних та інших процесів, у тому числі дослідження протестної політичної поведінки та культури [3]. Крім того, слід зазначити, що реформам у пострадянських країнах заважали невирішені проблеми з

функціями влади в процесі демократизації. Незважаючи на створення всіх формальних демократичних інститутів, ефективних механізмів не було запроваджено. Наприклад, виборча система ще не стала ефективним механізмом ротації політичних еліт і агрегації політичних інтересів у політичній системі. Розвиток політичних партій призвів до формування атомарної багатопартійності, яка згодом переросла в поляризовану партійність.

Майже всі без винятку політичні партії мають олігархічну структуру з низьким рівнем внутрішньопартійної демократії (це основна причина олігархізації, і, як наслідок, демократичні держави схильні до авторитаризму) [4].

Тому в цілому недостатність існуючих форм та механізмів суспільства та інтеракції, ігнорування правлячим класом потреб громадянського суспільства та його прагнення до євроінтеграції служили факторами, що призводили до соціально-політичних конфліктів. У той же час невизначеність стану в русі істотно ускладнює структуру перехідного процесу і впливає на ефективність транзиту. Особливостями українського транзиту Можна розглядати кризи ідентичності та будівництво нової державності, конфронтаційний характер взаємодій між елітами, ціннісний підрив, поляризацію, соціальний колапс, майнове розшарування, що визначає крихкість соціально-політичної інфраструктури, протести, майнове розшарування, які визначили слабкість соціально-політичної інфраструктури, протестний і негативний характер масової соціальної мобілізації [5].

Актуальною особливістю демократичного транзиту в Україні є невизначеність державної місії, що призводить до необхідності конкретизації державної місії, завдання, цілей, напрямку та вектору розвитку. Становлення та розвиток України потребує впровадження європейських цінностей, беручи до уваги наш спосіб ментальності [6].

Отже, наша сучасна молода держава має риси пострадянської та нової демократичної держави, яка знаменує перехідний процес. Необхідність досягнення демократичного рівня життя бачиться як найкраща можливість реалізації прав і свобод. Саме за таких умов найповніше реалізується людський потенціал і швидше розвивається сама країна.

Список використаних джерел

1. Дрешпак В. М. Інформаційний, комунікативний, семіотичний простори державного управління: спільне, відмінне та особливе. *Публічне*

адміністрування: теорія та практика. 2012. Вип. 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Patp_2012_2_4.

2. Кройтор А. В. Особливості політичного транзиту в Україні. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 18 травня 2018 р.) У 2-х т. Т. 1 / відп. ред. Г. О. Ульянова. Одеса : Видавничий дім «Гельветика». 2018. С. 227-230. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/10577/Kroytor%20A%20Prav%20ta%20inst%202018%20t1-11.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.

3. Бельська Т. В. Демократичний транзит: специфічна риса сучасного суспільно-політичного процесу. *Актуальні проблеми державного управління*. 2008. Вип 2. С. 78-83.

4. Лавриненко Г. А. Кризи політичної модернізації та пошук альтернативних варіантів розвитку держав. *Грані*. 2014. № 10. С. 94-99. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Grani_2014_10_20.

5. Materials of the X International scientific and practical conference, «Trends of modern science». Political science. 2014. Vol. 10. P. 40–42.

6. Подп'ятнікова А. Я. Особливості розвитку демократичного транзиту в Україні. *Університет митної справи та фінансів*. 2019. С. 7-11. URL: http://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/5_2019/4.pdf

Науковий керівник: д-р філософії, старший викладач Прохоренко А.М.

Удод Таїсія Віталіївна

студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ТЕХНОЛОГІЇ ПРИЙНЯТТЯ ПОЛІТИЧНИХ РІШЕНЬ В ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСАХ

Всі ми повинні розуміти що, особливістю будь-якої форми політичної діяльності, або інакше кажучи в основі всього політичного процесу, який забезпечує виконання політичною системою своїх фундаментальних функцій, є прийняття та реалізація політичних рішень. Рішення являє собою засіб узгодження інтересів і вирішення нагальних соціальних проблем, які турбують суспільство. Вони інтегровані в тканину політичного життя як